

5262/15
ADD 1 REV 1

PECHE 18

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
Относно:	Проект за предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА за сключване на Протокола за определяне на възможностите за риболов и финансовите средства, предвидени в Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Демократична република Сао Томе и Принсипи
	—Приемане

С решението си от 24 ноември 2014 г. по съединени дела C-103/12 и C-165/12 (Европейски парламент и Европейска комисия/Съвет) Съдът на Европейския съюз отмени Решение № 2012/19/ЕС на Съвета от 16 декември 2010 г. за одобряване от името на Европейския съюз на декларация относно предоставянето на възможности за риболов във водите на ЕС на риболовни кораби, плаващи под знамето на Боливарска република Венецуела в изключителната икономическа зона към брега на Френска Гвиана. Съдът ясно потвърди, че решенията относно сключването на споразумения в областта на външната политика на рибарството попадат изцяло в обхвата на член 43, параграф 2 от ДФЕС (във връзка с приложимата процедура по член 218 от ДФЕС, т.е. член 218, параграф 6, буква а), подточка v), за решенията за сключване) и отхвърли позицията, че тези решения биха могли да попадат в обхвата на член 43, параграф 3 от ДФЕС.

Поради това, във връзка с решението относно сключването на Протокола към Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Демократична република Сао Томе и Принсипи, Комисията изразява съжаление относно изменението на Съвета, с което член 43, параграф 2, във връзка с член 218, параграф 6, буква а) и параграф 7 от ДФЕС се заменят като правно основание с член 43 (без да се посочва параграф) във връзка с член 218, параграф 6, буква а) и параграф 7 от ДФЕС.

Изявление на Съвета

Съветът изразява несъгласие с изявлението на Комисията, според което от решението от 24 ноември 2014 г. по съединени дела C-103/12 и C-165/12 би следвало, че всички решения относно сключването на споразумения в областта на външната политика на рибарството попадат в обхвата на член 43, параграф 2 от ДФЕС.

Съветът смята, че не може да се направи такъв извод от посоченото съдебно решение. Изборът на правно основание за правните актове на Съюза трябва да се базира на обективни фактори, които подлежат на съдебен контрол и включват по-специално целта и съдържанието на съответната мярка. В конкретния случай с декларацията на Европейския съюз относно Венецуела, Съдът приема, че целта на декларацията не е да се гарантира определянето и разпределянето на възможностите за риболов. Настоящият протокол обаче съдържа ключов елемент за определяне на възможностите за риболов, предоставени на Съюза във водите, върху които Демократична република Сао Томе и Принсипи упражнява суверенитет или юрисдикция.

Поради това, с оглед на целта и съдържанието на Протокола, който включва определяне и разпределяне на възможностите за риболов по смисъла на член 43, параграф 3 от ДФЕС, е уместно за материалноправно основание на решението относно сключването на Протокола да се посочи член 43 от ДФЕС в неговата цялост.

Изявление на Обединеното кралство и Нидерландия

Обединеното кралство и Нидерландия признават, че в договореното неотдавна предложение за подновяване на Протокола към Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Демократична република Сао Томе и Принсипи е постигнат напредък в някои бъдещи загриженост области, като ползите за местната риболовна промишленост и икономическата възвръщаемост за Европейския съюз. Двете делегации обаче изразяват съжаление, че този протокол не съдържа ясна система за управление, в която да са предвидени необходимите мерки за защита на акулите.

Прекият риболов и приловът на акули при улова на риба тон в Атлантическия океан дават повод за загриженост.

Обединеното кралство и Нидерландия решиха да се въздържат и биха искали на бъдещите заседания на съвместния комитет съгласно този протокол ЕС да предложи мерки за управление на популациите от акули.
